

Eg siggi teg, land mitt, um stytsta dag,
tá vetrarsól eitt lítið bíl
kann kina snjóhvítt land.
Á útiróðri mangur maður er
at veida ferskt til jóla.
Men ívaveður er.
Í haga seyðamaður gongur
at reka seyðin burt
frá bröttu líð,
hvar djúpur kavi lagstur er
og höttandi sæst hanga.
Sólin hvörvur undir tjúkk vetrarskýggi —
vetraródnin kemur.
Alt í einum roki stendur;
ei sæst land, ei hav.
Hvirla yfir gjögnum skarð,
sveipar seg um bók og stein,
lyftir högt í loft allt lætt og leyst
og ber það við sær fram.
Neyðar menn á havi sita,
berjast nú fyri lív sitt,
royna bert at sleppa inn til næsta land,
men einki land teir siggja.
Tungur róður slíkur er,
tó rögvín verður mangan.
Heima sita börn og vív,
tey kenna seg so bangin,
ynskja sárt, at allir skulu koma aftur heim.
Hav, kring um land mitt,
mangan góðan mann tú tekur!

Eg siggi teg, land mitt, um várið
við sól og ljósum vónum.
Á traðum standa menn og velta,
aðrir bera tóð og tara,
hava við sær unglingar
og royna teir at læra,
hvussu okkar' karga jóð
má toðast væl,
og hvussu hon skal dyrkast.
Við hús er nógv at takast við,
ti unga fólkíð brátt skal burtur fara
til annað land,
har frændur okkar' búgva,
Ísland.
Og tí má gerast út hvor maður væl,
at einki trót skal vera.
Tað, ið virkað varð um longu vetrarkvöld
í korðum, rokki, stokkum og í veiv,
nú tokt er til at taka.
Hitt gamla eftirhugt,
lappað væl og stoppað.
Meðan omman, mammann, vívið
ansa eftir øllum,
sveimar teirra hugsan yvir fjørð og hav
og knýtt saman til tær bestu vónir
og tey bestu yniski
fyri teir,
ið Harran teimum gav.

Eg elski teg, land,
eg elski teg, fólk mitt.
Eg yniski, at eyðnan tær fylgi,
tann eyðnan, ið kann skapast
úr sliti og sleipi,
úr trúfesti
og kærleikans lyndi.

A. Ziska.

ÓLAVSOKUDAGURIN í ár
hefur mangt framhjá at
bjóða Ólavsokegustum, og er tað
á tann hátt ein munur ímillum
tær Ólavsokur, ið verið hava
frammanundan, í hvussi er hesu
seinastu árin; men enn hevur
Ólavsokundagurin hin sama stóra
týðning her á landi, sum hon
hefur haft gjøgnum öldir, tí
Ólavsokundagur er hin stóri ting-
dagur, tá ið landsins valdu menn
samlast á tingi at rokja landsins
sakir, skipa framleiðsluna, leggja
nýggjar ráðir, vinna landinum
og fólkini fleiri inntøkur á
lagaligan — sera lagaligan —
hátt, og er tað eitt, at hvor
einstakur tingmaður kennir tað
sum eina skyldu ímóti Føroya
landi og fólk, væl at fyrireika
og seta skjotul á eitt sakligt
upphýggjingsarbeiði. Eiga tí allir
tingmenn í hesu tingsetu at hava
eina avgjörða stóðu til tey tío-
andi mál, sum hesu ferð verða
at tjakast og takast við, soleiðis
at Føroya fólk sum heild vil
kunna merkja og sanna, at vil
hava fingið eitt fólkavalt ting,
sum prógvast við at tað heldur
eina leið, sum fólkíð — ikki
einstaklingurin — yniskir.

Um teir standa á fólkens síðu
í stórmálum, so væl sum í
smámálum, vilja teir eisini evna
at fáa fjøldina við sær; men, um
teir ikki gera tað, so vil tío
teirra á lögtingi verða lokin við
árs enda.

Tað skal sigast her, og tað so
týðuligt, at tað ikki kann mis-
skiljast, at teir, sum í vanda-
árunum 1914—1920 høvdu lands-
handilin í sínum hondum, hava
gjørt sær og landinum eina
bjarnatænastu við at lata lands-
handilin aftur í hendur ein-
staklingsins, tí har liggur að-
alavoldin til, at hesi seinastu
árin hava verið niðurgongds-
ár í stórt mál.

Tá ið stóð í kriggsárunum,
gav einstaklingurin upp —
landsmenn teirra hús og heim
prísgövu teir sína egnu lagnu,
«risikera» vildu teir ikki, tí mátti
Lögtingi taka sær um reiggj og
skaffa føði og klæði til landa,
ja einstaklingurin varð ikki ein-
gang mentur til at halda sínar
landsmenn við tubbakk, og
salt og kol vildu vit sakna, og
har afturat kemur, at okkara
sluppir ikki kundi sokja út á
hav, hitt sjófarandi fólk vildi
ligið uppi — stórt tap fyri hvørt
einstaki heim, og all landið sum
heild. Hvat ið kundi komið av
skafti, um viljin var til at dríva
so væl inn — sum úthandi, sum
landsfyrirtoka, er einki at ivast
í, tí har var hvor einstakur
Føroyingur, um ikki beinleiðis,
so umvegis, interesseraður. Og
um tað hevði verið rætt atborið,
vildi henda fyrirtoka, um hon
var rætt skipa, og tann tíðin, øll
sum hon var, vildi verið ein upp-
gongutíð fyri allt landið, sum
ikki stóðað av sær sjálvum.

Eins og telefonverkini hava bor-
ið seg ein góðan mun betri, enn
tað var spátt, tá ið tað bleiv
sparkað til teir fyrstu telefon-
steyrararnar, sum komu til landi.
Tíðin spekir vítið, og Guds er
tað barn, sum batnar. Henda
áskoðan um, at Lögtingi eisini

eigur at arbeiða við tí fyri eyga,
at fáa okkara lilla land aftur á
fotur peningaliga sær norist all
meir ímillum manna; tí nú
leiðist fólk av at hoyra, at mál
av minni týðningi standa fremst,
tað sum meiri er vert, liggur
á láni.

Lögtingsmenn eiga at vera
málvisir og í royndum prógva,
at teir eru fólkens menn, sum
í øllum tí, ið framborið verður,
vil hava allar landsins býggjarar
í huga: gomul og veik, ung og
verklús, fiskarin og arbeiðs-
mannin, og seinast men ikki minst
verða ein stuðul at vinna land-
inum fleiri inntøkur við at
hjálpa vinnulivinum áfram.

M. S. V.

Ólavsokundag.

Tórshavn.

Gennem Aarhundreder har det
været fast Tradition, at Færing-
er stævnedes til Thorshavn St.
Olajdag. Og heri vil der sikkert
ingen Ændringske i Aar. Mange
Mænd og Kvinder vil gæste
Byen.

Vi byder velkommen!

Og vi udtaler Ønsket om, at
Byens mange Gæster maa til-
bringe et Par gode og smukke
Dage i den Stad, hvor Skægt
efter Skægt har mødt for i fæl-
lig at fejre St. Olaj Dag.

Og naar de igen drager hver
til sit Hjem, haaber vi, at Olaj-
dagens Oplevelser maa leve som
en Række gode Minder, der
lyser op i Hverdagdagens Virke-
til Aaret er rundet, og vi atter
modes for at fejre Olaj.

Vel mødt!

Ólavseku-sjónleikur.

Hin frálíka stuttligi og heru-
ríki sjónleikurin eftir Holberg
«Jeppe paa Bjerget» hevði
«première» í gjárskvöldið og
verður spældur aftur í kvöld og
eiga øll at siggja hann, bæði
Havnafólk og bygðafól.

Sjónleikurin var sera væl
fagnaður. H. M. Jacobsen, lærari,
sum spældi «Jeppe», skildi seg
so væl frá hesu ikki heilt lottu
«rolle», at hann kundi verið tað,
ið nevnt á útlendskum máli
«Professionel», bar seg ógvuliga
gott. Maria Arge sum Nille við
meistara Erikskal ongantíð hava
verið á einum fyrr, men eina
slíka Zantippu hevur Jeppe
neyvan haft til konu allastóðni,
hann hevur verið spældur, so
nær sum hon legði sær við at
nýta «meistara Eriks», og hon
græt sum hon var flongd, tá ið
Jeppe varð hongdur.

All í alt er eennan so væl
skrýdd og samanspælið so gott,
at allir Ólavsokegustir eiga at
siggja henda sjónleik.

«Annika» verður spæld Ólav-
sokekvöld og kvöldið eftir og
vil hon óivað bliva eins væl
fagnað hesu ferð, tá ið hon var
framflutt seinast.

«Annika» er óivað ein hin
besti sjónleikurin ið framfruttur
er í seinni tíðum.

Seminkolon — Sysselmand!
I et af de sidst ankomne danske
Ugeblade læses følgende Forklaring
paa Tegnet »:

Med »» forholder det sig ontrent
som med en Sysselmand paa Fær-
øerne; ligesom han er mere end en
Sogndagel, men mindre end en
Herredsfoged, saaledes er »» mere
end et »» men mindre end et »»
Det betyder et kort Ophold, og der
skal ikke »» stort Begyndelsesbrev
efter, forøvrigt har det den bedste
Egenskab, at hvis man ikke har Lyst,
kan man godt lade være at bruge det.

Solufrafsyningin.

I «Tinganes» er arrangeret en me-
get interessant Husflidsudstilling, der
fortjener stort Besøg. Udstillingen
er aaben fra 4—8 Em.

Straks man kommer ind i Lokalet
møder man den egentlige Udstilling
af Husflidsarbejder, samt en Samling
Arbejdsredskaber, ældre saavel som
nye. Her findes tillige en Serie Pro-
ver af de forskellige færøske Trøj-
mønstre, og Navnene paa samme fin-
des anveit. En Gennemgang heraf
er meget formøjellig, i det man erfarer,
at Mønstrene er Gengivelse af forskel-
lige Genstande, der anvendes i Hver-
dagens Virke.

I Forbindelse med Udstillingen er
arrangeret en Salgsafdeling, hvor man
kan erhverve sig en Del af de ud-
stillede Genstande. Her findes virke-
lig smukke og dejlige Ting, som vil
være kærkomne Gaver.

Silens anden Side er optaget af en
Udstilling, hvor den nationale Farv-
ning demonstreres. Her findes
saavel de Planter, som anvendes
i Farveprocessen som Farveproverne
udstillede. I en Tid, hvor internatio-
nal fabriksmessig fremstillede Pro-
dukter næsten fortrængte det natio-
nale Husflidsarbejde, er en Udstilling
som den her nævnte af stor Betyd-
ning. Den fortjener at ses af mange.

Maleriudstilling.

I den nye Bygning i Kopargota har
d'Hr. Orlogskaptajn Sinding og Kunst-
maler Gudmund Hentze udstillet en
Samling Malerier og Skitser. Vi har
haft Anledning til at se Udstillingen
og anbefaler alle, der ønsker at se
god Kunst, at besøge denne Udstil-
ling.

Medens Hr. Sinding udstiller en
Række smukke Landskabs- og Ma-
rinebilleder, møder Hr. Hentze med
en Serie Skitser af særdeles karak-
teristiske Folketyper her fra Færøerne,
unge og gamle, Mænd og Kvinder.
Skitserne er Forstudier til en stor
Komposition, som Føroyingsaga har
inspireret Kunstneren til at gaa igang
med.

Udstillingens Indtægt af Entreen
skænkes til Arbejdet for Tuberkulo-
sens Bekæmpelse her paa Øerne.

Bazaren.

I Kommunenskolens Stueetage har
man aflegget et Besøg. Her findes
en meget righoldig og smagfuldt ar-
rangeret Bazar, hvis Formaal er at
skaffe Midler til Køb af et Orgel til
Kirken. Fra Menighedens Medlem-
mer har Bazaren modtaget mange
smukke Ting, der bortsalges. Vi
nævner: Dejlig Sofa og Divanpu-
der, skønne Broderiarbejder og Bord-
tepper, samt en righoldig Samling
Nyttige Genstande af forskellig Art.

I Forbindelse med Bazaren findes
en Tombola med mange gode og nyt-
tige Gevinster.

Paa første Sal er indrettet Restau-
ration, hvor Forfriskninger vil kunne
faas. Til Publikums Underholdning
vil der blive Koncert.

Lykkehjulene vil snurre, saa der er
Lejlighed til at friste «Fortunas». Se
indenfor og prov Lykken. Husk, at
Formaal med Bazarens Afholdelse
er smukt og godt.

Heimkomin við veiðu.

Nakrar sluppir hava verið so
heppnar, at hava veiðið somikið
á eysturlandinum, at tað varð
vert at sigla fjørðin við fong-
inum.

Til Havnar eru komin: «Vo-
lunteer» 23,000, «Buttercup»
16,500, «Georg Morfin» 16,000.
Til Klaksvíkar: «Polarstjør-
nan» 27,500, «Viðoy» 18,000,
«Guðrun» 19,500, John Bull»
11,500, «Carlson» 25,000, «Pride»
10,000.

«Phebe» var fyrri stuttum heima
frá «Rockall» og hevði tá fingið
7,500; kom tírskvöldið aftur frá
«Rockall» við einum sjúkum
manni — hevði tá fingið 2,000.

Til Vestmanna komu «Vic-
toria» 19,000, og «Haffari»
18,000.

Rettelse.

Ved en Fejltagelse kom der i sidste
Nr. af Bladet at staa Henning Thom-
sen i Stedet for Herluf Thomsen.

Vort Telefonnummer

er

143.